



חברת לזמרי ש"ם

לחיזוק לימוד
הדף היומי

בס"ד



טעימה שבועית בלימוד הדף היומי

חושן גאון, מהנאמרי כפרת משפטים

משוורתא דפורים

רבא אומר כמשוורתא דפוריא. סנסלרין סל:

רש"י פירש "אינו מעבירו ברגליו אלא קופץ ברגליו, כדרך שהתינוקות קופצין בימי הפורים, שהיתה חפירה בארץ, והאש בוער בו, והוא קופץ משפה לשפה".

ובערוך (ערך שוור) הביא מנהג זה בביאור נרחב יותר, בזה"ל: "רבא אמר כמשוורתא דפוריא וכו', פי' "משוורתא" בית קפיצה, כי אדם שהוא קופץ אומר קא משוור, ואם קפץ אומר שוור ליה, והקפצן שרגיל בקפיצה קורין שוורא, אפי' היין בזמן שממהר להחמיץ אומר קפץ, בלשון ארמי אומר [דרך] משל חמרא אכפא דגברי שוור. "פוריא" הם ימי הפורים. מנהג בכל העולם כולו שבחורים עושין צורה כדמות המן ותולין אותה על גגותיהן ד' וה' ימים, ובימי הפורים עושין מדורה ומשליכין אותה צורה לתוכה, ועומדין סביבה ומזמרין, ויש להן טבעת תלויה בתוך האש שנתלין וקופצין מצד האש לצד האש, אותה טבעת נקראת "משוורתא" כלומר בית קפיצה".

והרמ"א כותב בהלכות מגילה (סי' תר"צ סי"ז) "שנהגו התינוקות לצור צורת המן על עצים ואבנים, או לכתוב שם המן עליהן, ולהכותן זה על זה, כדי שיימחה שמו, על דרך "מחה תמחה את זכר עמלק", "ושם רשעים ירקב". ומזה נשתרבב המנהג שמכים המן כשקורים המגילה בבית הכנסת (אבודרהם). ואין לבטל שום מנהג או ללעוג עליו, כי לא לחינם הוקבעו (ב"י בשם א"ח)".

מעניין לציין שבישיבת "כסא רחמים" בנשיאות הגר"מ מאזוז שליט"א נשתמר המנהג עד היום, מספר ימים לפני חג הפורים, אוספים מספר תלמידים שלל דפים וכדו', וממלאים אותם בתוך מכנסיים וחולצה, עד שנוצרת דמות "המן" ותולים אותה על ידי חוטים באוויר בגובה ארבע קומות תחת "גשר עזריה" המוצב בין בנין הישיבה גדולה לבין בנין הישיבה קטנה, ובליל פורים יוצאים תלמידי הישיבה לרחובה של עיר, מצביים חבית ומעמידים בה את אותה דמות המן, ובהדלקה מכובד מרן ראש הישיבה הגר"מ מאזוז שליט"א, וכשאך אוחזות להבות האש ב"המן" פוצחים כל בני הישיבה בשירי פורים.